

Actualitate

Bio(radio)grafia unei generații

Școala din Grămești sună goarna/clopoțelul revederii

de 1 | 08.09.2009 |

Absolvenți din toate școlile, (re)întâlniți-vă!

5 septembrie 2009 a reunit, sub bagheta dirijoral-managerială a unui învățător de vocație (Vasile Amariei), de la Școala generală din comuna Grămești, absolvenții ultimei promoții de elevi care au încheiat ciclul de 7 clase acum 46 de ani.

La inițiativa unei alte învățătoare, Elena Gabor, s-a declanșat procesul de regăsire a unei generații de elevi, actualmente pensionari în marea lor majoritate. Interesant de observat că din amintita promoție multe persoane au lucrat și lucrează în învățământ. Din cele două clase a VII-a au răspuns prezent 24 de absolvenți, care au avut surpriza de a vedea pe viu cum acționează Timpul asupra vieții și existenței noastre. Dar au observat și faptul că trecerea timpului nu poate anula prietenii, amintirile și învățămintele primite în fragedă pruncie. Cu siguranță, la viitoarea întâlnire de la anul – când vom celebra (și) jumătate de secol de la intrarea în clasa a V-a – prietenii vor fi și mai solide, sentimentul de apartenență la un segment de națiune va fi și mai acut.

O parte a fanfarei din Grămești a cântat marșul de bun sosit la școală nu doar lor și familiilor lor, ci și pentru zece dintre profesorii care au sculptat timp de trei ani (clasele V-VII) caractere umane purtătoare de speranțe și ambiții. Tinere și drăguțe eleve (care au prins în pieptul veteranilor cocarda cu „Revedere 2009”) au marcat începutul ceremoniilor și au stârnit primele nostalgii... Fugit irreparabile tempus! După momentele de reconfigurare a identităților mai mult sau mai puțin uitate, după discursurile de bun venit rostite de primarul Vasile Șuleap și de directorul în exercițiu al Școlii din Grămești, profesorul Cezar Platec, foștii elevi din anii '61-'63 ai secolului trecut s-au îndreptat spre noua biserică a satului unde au participat la slujba de pomenire a celor care – profesori sau elevi – s-au săvârșit din această viață. Reîntorși în băncile de școlari, absolvenții sexagenari au primit esențe de înțelepciune în versuri rostite de prichindei care vor serba și ei, peste alte multe decenii, minunea de a fi fost împreună și de a fi captatori de înțelepciune picurată de învățători dedicați.

A urmat ora de dirigenție cu tema „Ghemul cu amintiri 1963-2009”. Profesorii diriginți Varvara Marianciuc și Costache Maximiuc au rostit emoționante cuvinte de bun regăsit, au strigat catalogul, au pus absențele de rigoare și au dat cuvântul celor prezenți. Fără a face clasamente sau false ierarhii, dl Maximiuc (un „Domnul Trandafir” al timpurilor noastre) a fost mereu pomenit în calitatea

sa de profesor de limba română (îndeosebi de gramatică), deoarece – vorba cântecului - „Bine e să știi în viață când să pui un punct/ Căci gramatica te-nvață reguli câte sunt”...

Dintre foștii elevi au răspuns la chemarea de suflet și de bună simțire un general de armată, un constructor de nave, un ziarist, profesori de diverse ranguri, ingineri sau gospodine dedicate creșterii de noi generații... Iată ce poate face Școala dintr-o mână de copii naivi și neștiutori! Au avut apoi cuvântul profesorii (emoționante pledoarii pentru educație și formare umană au rostit profesorii Gheorghe Dumitrovici și Tit Marianciuc) și, desigur, maestrul de ceremonie care a fost inimosul Vasile Amariei. A urmat inevitabila masă comună, dans non-stop și dialoguri de reconsolidare a colegialității și prietenilor de altădată.

Dincolo de fracturile sociale generate de partide (politice sau nu), dincolo de profesiile avute sau încă în plină desfășurare, dincolo de rivalități imposibil de decelat cauzal, revederea promoției 1963 a Școlii din Grămești poate însemna începutul unei recoagulări sociale, fără de care neamul românesc ar putea dispărea în valurile globalizante ale umanității planetare. Timpul petrecut până seara târziu a fost prea scurt pentru a face regăsirea deplină. De aceea, la anul, sperăm să reedităm evenimentul. Cel puțin încă o idee a prins contur: revederea anuală a Fiilor satului – sarcină pe care o transmitem ferm și fără drept de recurs Primăriei comunei Grămești deoarece, cred, comunicarea face comunitatea, iar dialogul naște idei și proiecte de mai bine. Poate cineva să vrea altfel?

(A consemnat și comentat LIVIU DRUGUȘ, din promoția 1963)